

könyvtár

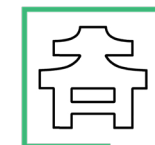

ESZES RITA – ÉSZAKRÓL FÚJ A SZÉL

Írta: Yuuko

Eszes Ritától eddig a szintén Japánban játszódó Rókatündér című regényét olvastam, ami ugyan nem lett a kedvencem, de már akkor megállapítottam, hogy az író tényleg képes autentikusan átadni az ország atmoszféráját (és nem csak a nevek és a helyszínek japánok benne). Így amikor megtudtam, hogy egy újabb regényt tervez írni ezen a vonalon, nagyon megörültem. Mivel mostanában kicsit elegendem lett a tinédzserekről szóló regényekből, ezért nagyon jó hír volt számomra az, hogy ezúttal érettebb főszereplőkről fog szólni a történet. Az pedig már csak hab volt a tortán, hogy természetfeletti szál helyett ezentúl az ainu kultúrára helyezte az író a hangsúlyt. Egyébként attól függetlenül, hogy ez Eszes Rita első nem fantasy regénye, maga a történet mégis a szó legjobb értelmében varázslatos.

„A medve és a lazac szerelme. Hogyan is érhetett volna jó véget?”

Ötszáz évvel ezelőtt egy ainu házaspár útja kettévált. A medve ugyan mindent megtett, hogy megvédje őseik területét az egyre jobban terjeszkedő és egyre többet követelő japánokkal szemben, de nem tudott eredményt elérni. Mégis képtelen volt elhagyni az otthonát. A lazac viszont nem élhetett fogságban, így elhagyta férjét és otthonát egy szabad élet reményében. Az ő elválásukkor a házasságukat jelképező faragott szobor is – mely egy medvét ábrázol egy lazaccal a szájában – szintén kettévált. A medve és a lazac

leszármazottjai pedig, bármilyen messze és eltérő élethelyzetekbe sodorta is őket a sors, a két fafigurát mindvégig megőrizték. Vajon egyesülnek-e még valaha?

„Akkor a lazac talán újra útra kél, levedli hamis bőrét, és megkeresi a sziklákon kitartóan rá váró medvét.”

Manuela a szigorú apjával szegült szembe azért, hogy végre Japánban tanulhasson. Azonban apja hiába van Brazíliában, míg ő a világ másik felén, a régi berögződésektől nehéz megszabadulni. Szülei ráadásul meg vannak győződve róla, hogy ez az év nem más, mint egy hóbot, és amint a lány letette a nyelvvizsgáját, hazamegy, és nem okoz nekik több kellemetlenséget. Manuela hiába küzdene ez ellen, de amikor az apja fizeti a tandíjat és intézte a lakást is, akkor nehéz ellenkezni vele.

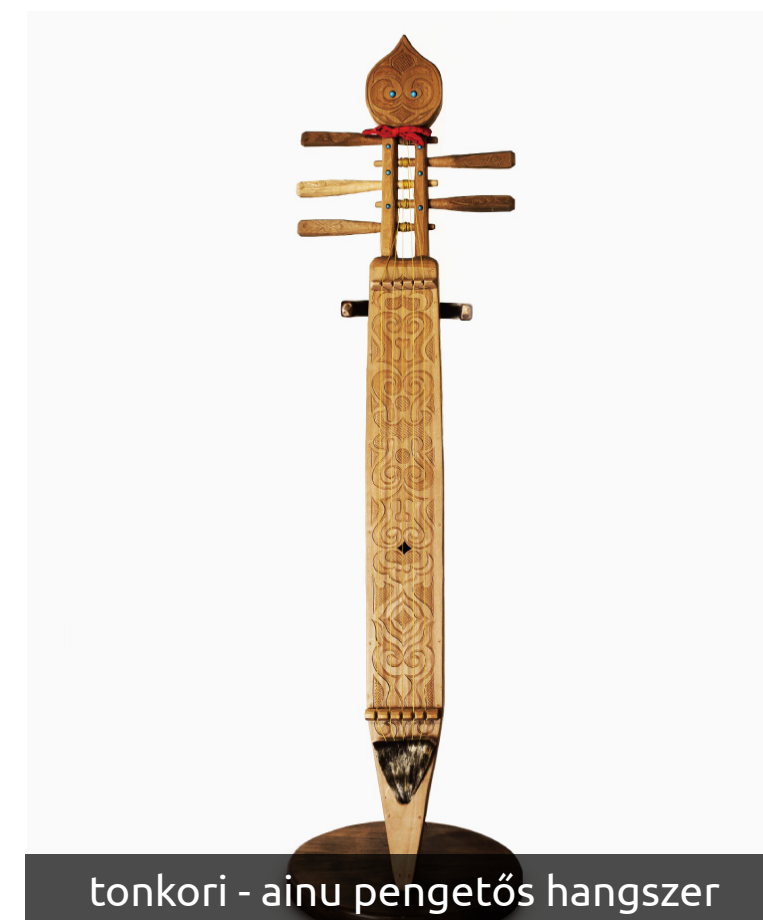
Viszont az őt elszállásoló családfő egyre kellemetlenebbé váló figyelme, a feleség féltékeny-

sége, és a fiuk – akit pedig Manuela szülei szállásolnak el Brazíliában – honvágya végül ahhoz vezet, hogy Manuela hirtelen szállás nélkül találja magát! Szerencsére új törzshelyének a főnökasszonya felajánlja neki, hogy lakhat a kávézó/kocsma fölötti lakásának egyik szobájában. Igaz, régebben a fiáé volt, de ő már évek óta nem volt otthon...

Azonban Manuela egy este arra ér vissza új otthonába, hogy egy idegen motoz bent a sötétben! A lány visszaemlékezik egy korábbi traumájára, és gondolkodás nélkül vágja fejbe egy italos üveggel az ismeretlen férfit. Akiről végül kiderül, hogy nem más, mint a néni rég nem látott fia, Kai, és azért jött haza, mert aggódott az anyjáért, aki egy vadidegen külföldi férfit fogadott be magához. Végül sikerül tisztázni, hogy nem egy Manuel, hanem egy Manuela foglalta el a gyerekkori szobáját (aki nem tervezi sem bántani, sem elcsábítani az édesanyját), de a két fiatal egymásról való első benyomása nem is lehetne rosszabb. Ugyanakkor a közöttük lévő vonzalom is tagadhatatlan.

Ám Manuela éppen nagyon sérülékeny: nemcsak, hogy a családjával kell állandóan küzdenie az álmaért, de még a hozzá legközelebb álló személyt is nemrég vesztette el. Ráadásul Kai életében sincsen minden rendben. Hiába küzd elszántan az ainu örökségéért, ha édesanyja mindent megtenne azért, hogy beolvadjon a japánok közé. Ráadásul az emberek előítéletével is meg kell küzdenie.

tonkori - ainu pengetős hangszer

„Beteljesülhet vajon a lazac és a medve szerelme?”

Mielőtt kezembe vettem volna a könyvet, csak azt gondoltam, hogy egy kellemes romantikus történetet fogok kapni, de a történet sokkal komplexebb, mint számítottam rá. Maga a regény ugyanis két szálon fut: szépen összekapcsolódik benne a múlt és a jelen a szobor történetén keresztül. Minden fejezet elején betekintést nyerhetünk az egyik ősi életébe és csak utána váltunk át valamelyik főszereplő szemszögére.

Nagyon olvastatta magát a könyv, de hiába élveztem nagyon a jelen eseményeit, valahogy mindig vártam, hogy a végére érjek egy-egy fejezetnek, hogy a szobor és a főszereplők őseinek a történetének egy újabb szeletét ismerhessem meg. Szinte mindegyik rövidke történet tragikus volt a maga módján, ugyanakkor nyugtató volt a tudat, hogy nem küzdöttek hiába. És hogy a lazac egyszer majd újra visszatér az ő medvéjéhez.

Mind Manuela, mind pedig Kai nagyon kedvelhető és megérthető főszereplő. Mindkettőjük szemszögét jó volt megismerni. Egyiküknek sem éppen a legkönnyebb az élete, és ugyan az elején talán nem úgy tűnt, de valahogy mégis képesek voltak a legjobbat kihozni a másikból. A regény olvasása közben szinte el is felejtettem, hogy magyar az író, olyan természetesen „bújt bele” egy brazil lány és egy ainu srác „bőrébe”. Nagyon lehetett szurkolni nekik, ugyanakkor Manuela talán egy kicsit jobban hozzám nőtt a végére. A mindig a saját fejük után rohanó női karakterek gyakran ki tudnak idegelni, de itt pont hogy szurkoltam is neki, hogy merjen csak tenni az álmaiért.

Tényleg érdekes volt betekinteni az ainu őslakosok életébe. Ha az ember Japánra gondol, akkor szerintem nem sok embernek jut eszébe, hogy ott is éltek őslakosok, hiszen kívülről szemlélve Japán olyan, mint egy jól működő hatalmas és egységes gépezet. De azért nem kell idealizálni az ottani életet és történelmet, amit jól példáz az

ainuk sorsa és az, hogy még a jelenben is küzdeniük kell az örökségükért. Japánban szeretik azt hangsúlyozni, hogy ők egy homogén népcsoport, és így még a jelenben is igyekeznek ezt a narratívát követni (vagy elbagatellizálni, hogyan bántak az ainu őslakosokkal a történelem során). Ugyan nekem a Golden Kamuy című anime miatt nem volt ismeretlen az ő létezésük, életformájuk, de számos apró érdekességgel gazdagodtam a szokásaikról. Illetve olyan sokkoló eseményeket is megtudtam a történelmükről, amikről eddig nem is hallottam.

attush - ainu népviselet

„De hát mi más volna érdekes a történelemben, ha nem az, hogy emberek hogyan szereték egymást?”

Összességében ez egy remekül megírt, gördülékeny stílusú, korszakokon átívelő romantikus történet, amit mindenkinek tudok ajánlani, aki szereti ezt a műfajt. Ugyan van benne néhány 18+ jelenet (én mondjuk megletem volna anélkül is), de inkább a kapcsolat érzelmi részére fókuszálnak a könyv nagy részében.

Chikakarpe díszes ainu köntös

A regény fülszövege

„Romantikus utazás évszázadokon és kultúrákon át.

Ötszáz évvel ezelőtt egy férfi és egy nő, a medve és a lazac útjai elváltak egymástól. A medve az elbitorolt örökségért harcolt, míg a lazac átszelte az óceánt.

Kai napjaink Japánjában még mindig őrizgeti az ainu őslakosok hagyatékát, miközben keresi a helyét a japán közösségben, amely idegenként kezeli. Úgy ragaszkodik a büszkeségéhez, akár a talpa alatt a földhöz. Amíg nem találkozik a lánnyal, aki újra álmodni tanítja őt.

Manuela a gazdagok és kiváltságosok életét élhetné Brazíliában, ám a múltja tele van hazugságokkal és titkokkal. Az egyik titok végül Hokkaidó szigetére vezet, és a lány lassacskán rádöbben, hogy van, amiért megéri az árral szemben úszni. Különösen, ha az út végén olyasvalaki várja, akinek a szívdobbanásai között otthonra találhat.

Két világ találkozik, mikor az ainu énekek és a brazil mesék összefolynak, és kiderül: a múlt mindenki számára rejt titkokat, a jelenben pedig küzdeni kell az álmokért.

Beteljesülhet vajon a lazac és a medve szerelme?”

mukkuri - pengetős idiofon